

Escola Josep Pla

Jocs Florals

2024

Sant Jordi

És una fruita.

Té forma de esgreta.

És verd per fora i
vermell per dins.

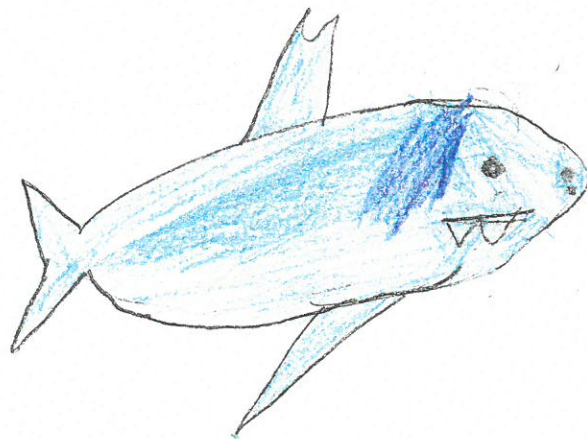
2024 Nom i Cognoms OMBRA Mateo Aljibes, 1r premi

Curs i grup: 1R B

Centre: Escola Sant Jordi

Sant Jordi

Es de color blau.
Té els ulls petits.
Pot nadar molt ràpid.

2024

Nom i Cognoms

Somik

Marc Marin, 2n premi

Curs i grup:

1r A

Centre:

Sant Jordi

Els pagesos i pageses
T'ho dono

M. enna Matamoros

2024 Nom i Cognoms Gira gira Vega Ruiz, 3r premi
Curs i grup: 1r A
Centre:

Sant Jordi

És "Yotuber".

Te' una mascota.

El nom comença per la 'G'.

2024 Nom i Cognoms ROSA DE SANT JORDI
Curs i grup: 1RB Lucía Villau, accèssit
Centre:

LES DUES GERMANES

Hi havia una nena que es deia
Ainara i tenia una germana que es
deia Marta. No li agradava l'escola.
Va fabricar una poació per no estudiar

a casa seva. Li va donar les feines a la
professora. I li va dir que havia
estat tota la nit estudiant molt però

la mare havia descobert que no
treballava res i es va enfadar
amb ella. Al final va estudiar tot
el dia i va fer les feines.
Conte contat, conte acabat.

Marta González

Ainhoa Antón, 1r premi

EL LLIBRE MÀGIC

Vet aquí una vegada un nen que es deia Jordi. Un dia estava jugant a futbol al buitant d'un castell. La seva mare sempre li a dit que no entressi al castell per que havia un buit però ell tenia molta curiositat. Per entrar la pilota se havia ficat a una finestra del castell i en Jordi troba unes claus al terra. I pensa que son del castell. En Jordi entra al castell. I troba unes escales molt grans i una catifa verda i molt llarga. En Jordi decideix pujar les escales i es troba un cofre. Un buit li crida que el cofre era seu i que no podia obrir-lo. En Jordi es masha rapit i obre el cofre. I es troba un llibre. El buit volia el llibre per destruir el poble i en Jordi volia el llibre per ajudar al poble i a la seva familia. En Jordi sen va del castell i dona el llibre.

FAMÍLLIA

Nabil Soussi, 2n premi

EL PINGUI QUE NO TROBABA EL PEIX PER MENJAR

Hi havia una vegada un pingüí que es deia
Andrea que era petit. Estava dormint i era
hora de menjar. Estava buscant un peix
per menjar, no trobava el peix. I estava
buscant durant molta estona fins
que el pare li va donar enciam i el
pingüí no volia menjar l'enciam i va
marxar de casa i buscant i buscant
fins que ha trobat un peix i ara
volia tornar a casa però no sabia.

Finalment va trobar la casa
estava tancada la porta. Va trucar
a la seva mare i la obrí la porta i

EL LLEO I L'OS

Hi havia una regada, fa molts anys un os estava en la fira jugant de saltar ha reingut un lleó. Despres s'han barallat. Despres ha reingut una senyora i li ha dit al os i al lleó que parin de barallar-se. Van parar de barallar-se. Despres s'han fet als millers amics de la seva vida. Conte contat, conte i acabat a veu la ma si ta agradat.

Rim Acha, accèssit

Sant Jordi

EL DRAC VS LA PRINCESA

Hi havia una vegada un drac en la platja domint en la sorra i la princesa estava en el vaixell. El drac es va despertar i va anar al vaixell on estava la princesa. El cavaller que sortia del l'aigua va escoltar els crits de la princesa i volia anar al vaixell a ajudar-la, però estava molt lluny i no podia anar medant. La princesa en el vaixell va tenir una idea, llençar unes bengales al cel perquè era de nit. Va anar a agafar les bengales que estaven en un calaix de la seva habitació, les va agafar i mentre hi havia una que no podia fallar. La va llençar i d'un salt se la va menjar i de sobte, va explotar i moltes roses van caure del cel. La princesa va anar al cavaller a donar-li una abraçada i mentre contat aquest conte ja s'ha acabat.

2024 Nom i Cognoms Jonathan Fernandes Aleix castillo, 1r premi
Curs i grup: 3RA
Centre: Escola Josep Pla

Sant Jordi

Bales de foc

Hi havia una vegada un príncep que es deia Àlevaro. Viuia en un castell que estava a un lloc encantat. Un dia estava comitant pel lloc i va aparèixer una drac, el príncep va començar a córrer. De sobte, va aparèixer una reina que es deia Santa Jordina, era una guerrera. Amb la seva espasa va ajudar a l'Àlevaro a arribar al seu castell. Durant tot el viatge el drac no va parar de llançar bales de foc, però cap va arribar a donar-los. Els dos van estar refugiats al castell durant uns quants dies.

Sant Jordi

Esperant que el drac marxés. Al dia
següent estallen ballant aquella cançó
que li agradava a la princesa "Som la escoda
que velem" Es van adonar que el drac ja
no estava i van poder sortir a jugar al
bosc un altre vegada. Ei.

2024

Nom i Cognoms PEPE GUAN

Aidar Ortiz, 2n premi

Curs i grup: 3R B

Centre: Escola Tàrragon Pla

Sant Jordi

SANTA JORDINA I EL DRAC

Havia una vegada una nena que es deia Jordina que vivia en una caseta en un bosc. La Jordina, anava tots els dies a l'riu, i un dia va sentir un soroll molt fort una mica lluny, com li picava la curiositat va anar a veure que era, i es va trobar una cova perduda, al mirar adins es va trobar un drac que dormia profundament i portava al coll unes cadenes que el tenien presoner. A la Jordina li va fer molta llàstima i el va alliberar! El drac es va posar tan content que la va agafar, la va posar al seu llom, i se la va portar a fer un tomb pel cel.

2024

Nom i Cognoms FRANCISCO Rayan Torrado, 3r premi

Curs i grup: 3r A

Centre: ESCOLA JOSEP PLA

Sant Jordi

El diamant de la vida eterna.

Hi havia una vegada un príncep que vivia en un bosc. Vivia acompanyat d'un drac que el protegia de tots els mals. En el dia de Santa Jordi el drac es va trobar un suc vverinós i es va posar molt malalt. El príncep va mirar un llibre d'encanteris i va trobar un diamant de la vida eterna. Va començar una gran aventura en el llac cristall, va trobar la cova dels ratpenats i va trobar el diamant. Amb aquest diamant el drac es podia curar. Va tornar i el va salvar. El rei i la reina van estar molt orgullosos del seu fill, el príncep.

Fi

La meva família

jo tinc una família divertida,
juguem a la oca tot el dia.

El meu germà és molt dolent,
i quan perd plora de valent.

El meu pare és divertit,
em fa pessigolles amb els dits.

La meva mare cuina molt bé,
i em fa el ramen calentet.

M'agrada molt la meva família,
em fa abraçades i carícies.

Estar junts és molt guai,
i m'agrada més que mai.

xuan

Hao Xuan, 1r premi

Història, prehistòria

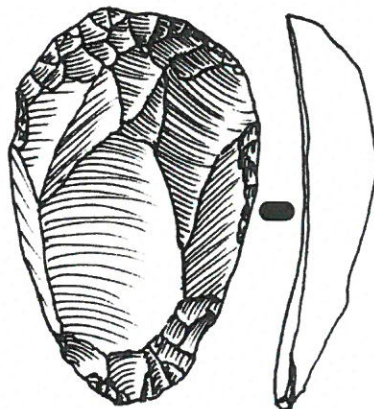
Ara estem en una època llunyana on la gent caçaven i s'alimentaven.

Al paleolític van descobrir el foc i per ells va ser com un joc.

Al neolític van descobrir la roda i ara esta de moda.

A l'edat dels metalls les armes van descobrir amb fusta, ossos i pedra van construir.

Els millors acudits del mon

Un poema us escriuré
i dels acudits us parlaré.

Els acudits m'agrada explicar
perquè la gent contenta estarà.

Per inventar-te un acudit has de tenir imaginació
i explicar-ho tot amb molta atenció.

Els acudits et donen diversió
i sembla que vas en una atracció.

Quan explico acudits
em suen els dits.

Els nervis no em deixen parlar
i no paro de rumiar.

Salba gamer24

Eneko Cuende, 3r premi

EL NOSTRE PLANETA

Planeta Terra, ets molt especial
els estels amb tu brillaran
amb tu podem viure
sense les plantes no podem sobreviure
gràcies a tu tenim aigua
gràcies al planeta som aquí.
Planeta, ets la nostra salvació
cal que t'ajudem
perquè no tinguis brosses
com paper, plàstic i altres coses.
Feliços tots hi serem
i sempre amb tu gaudirem.

Planeta

Fatou Diop, accèssit

LA MÀQUINA DEL TEMPS!

Vet aquí una vegada, fa molts i molts anys, hi havia un home que es deia el senyor Òscar Dolent. Aquest noi tenia els ulls marrons i era ros. Treballava en una fàbrica d'objectes estranys i perillosos. Aquell lloc estava a Sud-Amèrica.

El senyor Òscar Dolent va inventar una màquina l'any 1532. Aquella màquina era una màquina del temps. El senyor Òscar Dolent no sabia amb quina persona provar-la. Després d'uns dies, el senyor Òscar Dolent va agafar al seu amic Jinson Clos per provar la seva màquina.

Aleshores va engegar la màquina del temps i el seu amic va entrar. De sobte, la càpsula es va trencar i el seu amic Jinson Clos va entrar en pànic perquè la porta de la màquina no s'obria.

Després d'unes hores intentant arreglar la màquina, es va apropar un noi que es deia Fres Nos que li va dir al senyor Òscar Dolent que podia arreglar la màquina del temps.

Al cap d'uns dies intentant que sortís el senyor Jinson Clos, el senyor Fres Nos li va dir que tenia una mala notícia: la màquina del temps no es podia arreglar. El senyor Jinson Clos es va quedar allà en un altre món i tot això va ser culpa del senyor Òscar Dolent que treballava en una fàbrica rara i a més perillosa.

Però el senyor Òscar Dolent es va penedir de treballar en aquella fàbrica. I fins aquí acaba aquesta història i si t'ha agradat aixeca un braç.

Hamster

Sara Essadani, 1r premi

ELS DOS BALLARINS

Hi havia una vegada una ballarina que es deia Zoe, ella anava a classes de ball perquè era la seva passió. Ella tenia un nivell molt alt, tenia un futur prometedor.

Un dia va anar a les seves classes i va arribar un noi. La mestra el va presentar, es deia Pau. Al cap d'unes setmanes, la mestra va dir que fessin parelles perquè anirien a fer un festival de fi de curs. Ella sempre havia anat amb la seva amiga que es deia Alba però va veure que en Pau es quedava sol i va decidir anar amb ell perquè no estigués sol. En aquell moment es van posar a muntar la coreo. Quan anava de camí cap a casa en Pau la va seguir per agrair-li però ella no li va donar cap importància.

El dia següent, van seguir la coreografia i la van acabar. Era molt bonica. Cinc dies abans del festival, en Pau va dir que es mudava i que no podria assistir-hi. La Zoe es va quedar impactada, no sabia què respondre. Li va demanar que fes l'esforç i vingués el dia del festival però ell va dir que ho sentia però que els seus pares havien de marxar per temes de feina. Van passar dos dies més, ja només quedaven tres dies per al festival. La Zoe estava súper preocupada, no sabia què fer.

El dia del festival va arribar. La Zoe va explicar tot el que havia passat a la mestra i ella li va dir que com era possible, que tenien un gran problema. En aquell moment la Zoe no sabia què fer. Va plorar perquè sabia que tindria una mala nota i repetiria curs. Tot just era el moment de sortir a l'escenari i de sobte va escoltar la porta d'entrada i era ell! Era en Pau! No s'ho podia creure. Ràpidament, va dir que no tenia temps d'explicar-li res i van sortir a l'escenari.

Van acabar i tot el públic va aplaudir, després li va preguntar a en Pau per què havia tornat i va dir que era molt car el viatge i que havien trobat una altra feina encara millor. La Zoe li va fer una abraçada i li va dir: "Gràcies per tornar".

FI

Alejandro Cerezuela, 2n premi

Tu amigo invisible

EL SEGREST

Tot comença amb un noi llest, alt, prim i valent que es diu Víctor. El Víctor viu en un petit poble de muntanya amb el seu pare i la seva mare. Un dia quan el Víctor està dormint entra un segrestador i s'emporta els seus pares. Quan surt hi deixa una nota dient que alliberaria els seus pares a canvi de 100.000\$. El segrestador surt de la casa amb els pares i els veu un ancià. L'ancià els segueix i veu on estan els pares del Víctor.

El dia següent l'ancià entra a casa del Víctor i li explica i que si neda pel riu Wember, escala el mur antic i troba la clau de l'habitació on estan els seus pares els podrà salvar sense pagar el rescat.

El Víctor arriba al riu Wember i intenta nedar pel riu, però no ho aconsegueix. Llavors, comença a fer els entrenaments que li havien ensenyat els seus pares per si passava una cosa així. Després d'acabar tots els entrenaments, el Víctor aconsegueix nedar pel riu. En Víctor arriba al mur antic i veu un arbre. S'asseu al costat de l'arbre per descansar i s'adorm. El dia següent, el Víctor intenta escalar el mur i cau, fent-se molt de mal. En Víctor descansa uns dies per recuperar-se i torna a fer els entrenaments. Quan els acaba, escala el mur i l'escala amb tota la facilitat del món. El Víctor vol salvar els seus pares així que es posa a buscar la clau i no la troba. Aleshores, camina cap a la porta i crida:

-Pares, m'escolteu?

Ell no escolta res. Llavors comença a recordar tots els bons moments que ha passat amb els seus pares i tot el que ha fet per arribar on està i es posa a plorar. Quan para de plorar el Víctor decideix posar-se a buscar la clau de nou. Busca la clau per tot arreu però no la troba. En Víctor torna a plorar perquè pensa que no tornarà a veure els seus pares i es diu a si mateix: la trobaré. Ell torna a buscar la clau, passa tres hores buscant-la i tampoc no la troba però s'ensopega amb una branca i la clau cau de l'arbre. El Víctor corre cap a l'habitació i obra la porta, abraça els seus pares i se'n van a casa seva.

Vet aquí un gos vet aquí un gat aquest conte ja s'ha acabat.

EL MISTERI DE MIDAS

Fa una setmana en Midas, el protagonista, estava a l'escola amb els seus amics. A l'hora de sortir de l'escola, es va trobar un llibre però Midas no sabia que era una cosa màgica. Quan va arribar a casa seva i va agafar el llibre, es va a posar a escriure i a dibuixar el seu music preferit. Quan va acabar de dibuixar-lo, el va enganxar a la paret de la seva habitació i es va posar a veure la televisió. Sortien les notícies, va veure que havia mort en Travis Scott. No sabia per què havia mort fins que va recordar que havia escrit el seu nom i l'havia dibuixat, però no podia creure que fos per això.

Amb el que havia passat, en Midas no volia tornar a escriure o dibuixar els noms de familiars o d'amics seus. Fins que va tenir una idea: escriure el nom de persones dolentes. I així ho va fer. Però una persona es va adonar que algú estava fent algun tipus de màgia o alguna cosa semblant, perquè moltes persones estaven morint. Per això, aquella persona que es deia Jason es va dedicar a buscar a la persona que estava fent tot això. En Jason era amic d'en Midas però ell no sabia que ho feia el seu amic. Fins que al final es va adonar.

En Jason no volia emportar-se en Midas a la presó però, si no ho feia, el farien fora de la feina. Així que va tenir la idea d'amagar el seu amic i no dir res. Però, un company de feina ho va escoltar tot i li va dir al seu cap. Així que al final, en Midas va acabar a la presó i en Jason va haver de marxar de la ciutat.

Mewing

Nassim Tafti, accèssit

Leire Chasco, 1r premi

PSEUDÒNIM: Navila.

Sant Jordi 2024

EL MEU GRUP D'AMICS.

En aquesta escola he fet molts amics.
La veritat és que són molt divertits.
Tots som diferents,
però ens respectem.

Quan nosaltres no sortim al carrer,
és perquè els deures hem de fer.
Però quan ens juntem,
juguem, cantem i ballem.

Als amics els portem al cor,
i amb ells creem un munt de records.
Entre nosaltres en recolzem,
i per això ens estimen.

Romaisa Najae, 2n premi

PSEUDÒNIM: Flor

Sant Jordi 2024

La meva escola és una flor

Cada pètal que tinc és un record,
aquesta escola em va fer una transformació,
per mi és un tresor ple d'amor
però el més important és que l'estimo molt.

Em trenca el cor quan l'escola he de deixar,
seguiré treballant tot el que em van ensenyar
jo crec que aquesta escola es mereix un premi
encara que potser ja ho tenen amb el nostre amor.

Em poso trista quan he de dir adéu a l'escola
no sé com gestionar-ho
perquè és part de la meva vida
sóc com un pirata buscant un tresor ple d'or.

Aquesta escola em va ensenyar molts valors
però el més important és l'amor,
l'amor que ens tenim entre tots
el meu cor està ple de llàgrimes
però llàgrimes d'amor i il·lusió!!

Esther González, 3r premi

PSEUDÒNIM: Estrella

Sant Jordi 2024

EL MEU SOMNI

El meu somni és que tothom estigui alegre
i que no es pensin que l'important és no perdre.

El meu somni és que no hi hagi més guerra
i que hi hagi pau a la Terra.

Tinc somnis que no són materials
i m'agradaria que es facin reals.

Ningú és perfecte
Però m'agradaria esborrar el meu defecte.

Això ho faig amb el cor
i amb molt amor.

Alba Blanco, accèssit

PSEUDÒNIM: La Rosa

Sant Jordi 2024

El meu Sant Jordi

Una princesa s'havia trobat
una rosa molt bonica
que acompanyava a un llibre trencat.

Un cavaller el va arreglar
i aquest llibre li va tornar.

La princesa feliç es va posar
i al seu jardí
el llibre molt contenta
es va poder llegir.